

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Nàng có 3 ng&#i yêu cùng &#m t thành ph&#. C&# ba ng&#i yêu nàng toàn đáng yêu c&#. C&# ng đang chu&#n b&# l&#y master, tuy không đ&#p trai, nh&# ng r&#t ch&#ng ch&#c và có duyên. Huy xong đ&#i h&#c t&# Vi&#t Nam, sang đây không h&#c l&#i, nh&# ng hi&#n có ngh&# nghi&#p v&#ng ch&#c, l&#i t&#c cao và phong cách r&#t l&#ch s&#. Huy l&#i có l&#i th&# h&#n hai gã kia vì là b&#n thân và đ&#c s&# h&# tr&# t&#i đa c&#a Đ&#nh, anh nàng. Ng&#i th&# ba là Ph&#c, con nhà giàu, ch&#ng bao gi&# quan tâm t&#i vi&#c h&#c, b&#i vì Ph&#c cho r&#ng m&#c đích c&#a b&#ng c&#p &# xã h&#i này là ch&# đ&# ki&#m ti&#n, mà ti&#n thì ông già Ph&#c mang theo r&#t nhi&#u, Ph&#c đang h&#ng th&#. Ph&#c có vóc dáng r&#t b&#nh bao, nhi&#u tài v&#t, đàn hát gi&#i, luôn luôn n&#i b&#t t&#i các đám đông.

Hình &#nh c&#a ba th&#ng con trai đó c&# l&#n qu&#n trong trí nàng, r&#t khó quy&#t đ&#nh, ch&#n l&#a. Nh&#ng, đ&#u làm cho tôi b&#c nh&#t là nàng quên h&#n m&#t gã đàn ông th&# t&# cũng yêu nàng tha thi&#t – có khi còn mãnh li&#t h&#n c&# ba gã kia n&#a – đó là tôi! Chính vì th&# mà tôi thân v&#i nàng nh&#t. Đúng ra, nàng coi tôi nh&# m&#t th&#ng anh trai. Có l&# cũng không ph&#i, vì rõ ràng nàng đã có m&#t th&#ng anh là Đ&#nh, nh&#ng có bao gi&# nàng đem chuy&#n ái tình l&#m c&#m ra mà k&# v&#i Đ&#nh đâu. Có l&#n nàng v&#a gi&#i chuy&#n đã b&# Đ&#nh m&#ng át:

- Mà y cà ch&#n v&#a v&#a ch&# ! L&#n r&#i ph&#i bi&#t nghĩ. Mà y nên nh&# r&#ng, dù mà y có c&#p v&#i tri&#u th&#ng thì cu&#i cùng mà y cũng ch&# l&#y đ&#c m&#t th&#ng mà thôi!

Chính tôi c&# ph&#i nghe ngày này qua ngày khác, nh&#ng m&#u chuy&#n nàng k&# v&# ba gã đàn ông kia, và b&#t đ&#c dĩ, tôi ph&#i nói v&#i nàng m&#t câu r&#t r&# ti&#n:

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguyán Ngác Ngán
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

- Anh coi Hà như em gái của anh!

Khät làm sao có thể coi như thế được! Với tôi, Hà chính là người đi tìm gì đó. Có khi còn tự nhiên quá đáng, làm như tôi cùng được phép như với Hà. Lâu dần, tôi trở thành công viên ái tình cho nàng mà trong lòng tôi anh ách. Có lần Hà đến phòng tôi, nằm lăn ra gối xuống. Chỉ cần váy ngắn cô lên quá cao. Tôi cần phải tôi quay đi chỗ khác, làm như mình chính người bạn tâm gì đó cần giờ trò chuyện tức đang nhäp lên nhäp xuống trên tấm đệm trải ra toát mồ hôi. Giá không như cần bạn để ở đó Khäng Mänh Sơn có trong giấc ngủ, công viên công phu người thì nên mấy năm trước, thì hôm nay tôi đã đi tù rồi!

Tôi không sợ kéo ghế ngồi gần giường, tôi nghe nàng kể về ba gã kia và chết nhän thäy một cách rõ ràng là công bạn người yêu của nàng được hôn tôi về mặt mặt. Nhưng tôi vẫn tin cho rằng mình là người đúng nhất! Dĩ nhiên tôi không bao giờ tin tình với Hà, vì làm như thế có thể vĩnh viễn đánh mất tình yêu quý giá hiện tại. Tôi nhất định không khi nào nói xấu tình địch, trừ khi vì tôi tin cho mình là người quân tử, đã thoát khỏi sự ganh ghét thù hận tình của thế gian. Hơn thế nữa, nói xấu kẻ thù một cách công viên thì luôn luôn đem lại phần thắng. Trong cách xử thế, tôi luôn luôn bám sát những câu nói của cha nhân:

- Chäi bäi là một hình thức lý luận nghèo nàn nhất, và chết bäi là một mặt công thua kém!"

Tôi cần phải như những người, dù chuyện của nàng nhiều lúc nghe rất chäng tai. Có đêm về nhà thiu thiu ngủ, tôi bắt đầu nghe tiếng đánh thức dậy được nghe nàng kể về các tình nàng về nhà đến đó, do mặt trong ba gã ngồi tại. Khi nhất là nàng lại để nguyên vẫn lá thäng mäi trang cho tôi nghe, giọng vẫn Hà Triäu Hoa Phäng mà có lẽ chính người viết cũng đã về vàng bỏ vào phong bì không dám để lại. Nhưng người thuyết tác giả các thể tán thưởng cũng cao tay lắm. Cuộc thế già viết:

-"... Anh tìm thấy người, chính có gì cho em kể về người. Chä có tình yêu làm hành trang vĩnh cửu đến với em..."

Thì dĩ nhiên là gã tìm thấy người thế! Nhưng gã nói ra điều đó, khi Hà có cảm thấy gã rất vĩ đại mà khiêm tốn. Và nàng run run cảm được, ngây người ôm lá thư, kẹp vào giữa hai đùi mà ngủ!

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

M&#t bu&#i chi&#u cu&#i tu&#n, Hà r&#i tôi đi shopping. K&# ra có Hà đi bên c&#nh, cũng là m&#t đi&#u h&#nh đi&#n, vì nàng đ&#p. Nh&#ng đàn bà ai cũng nh&# ai, mua m&#t cái áo thì m&#t n&#a bu&#i đ&# ch&#n l&#a. Tôi c&# l&#u b&#u bên c&#nh, tr&#i nh&#ng câu h&#i quen thu&#c đ&#c l&#p đi l&#p l&#i hàng ch&#c l&#n:

- Cái này đ&#c không anh? Hà m&#c có h&#p không?

Tôi ch&#a k&#p lên ti&#ng thì nàng t&#i đ&#ng đ&#p thay tôi:

- Màu này trông già quá. Ch&# có màu này em &#ng nh&#t, nh&#ng không có s&#nh&#.

Ngay t&#i cái áo đ&#u tiên nàng l&#i ra và &#m th&#, tôi đã v&#i vàng khen ngay, hy v&#ng có th&# rút ng&#n th&#i gian:

- Đ&#p đ&#y ch&#! Em m&#c cái này là nh&#t r&#i!

Nh&#ng nàng l&#i c&# bình th&#n máng lên và quay đi. Đ&#c m&#y b&#c, nàng quay tr&#i l&#i, nghiêng đ&#u, nheo m&#t ng&#m nghĩa r&#t chăm chú, r&#i l&#i đi ti&#p. Sau khi khen c&# m&#y ch&#c cái mà không có k&#t qu&#, tôi c&#m th&#y ng&#ng và đành b&#o nàng:

- Thôi tùy em. V&# th&#i trang, anh kém l&#m!

Hà hình nh&# cũng nh&#n ra nét m&#t r&#u r&#u c&#a tôi, v&#i vàng níu cánh tay và b&#o:

- Ch&#u khó đi v&#i em tí n&#a. T&#i lên ch&#, m&#t nh&# đ&#a đám th&# kia. Em gi&#n bây gi&#! Thôi, qua bên Eaton ch&#c có nhi&#u ki&#u đ&#p, tha h&# l&#a!

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Tôi ú & m&#y l&#i, n&# n&# c&#&#i méo x&#ch và l&# o đ&# o đi theo. Hà k&# ti&#p:

- Anh bi&#t không? Ngày m&#t là sinh nh&#t c&#a anh Ph&#c. Anh &#y t&# ch&#c party đông l&#m.

Tôi nói b&#ng qu&#:

- Th&# à!

Tôi mu&#n ph&#i c&#&#i vì thâm tâm tôi r&#t chán nh&#ng th&#ng đàn ông già g&#n xu&#ng l&# r&#i còn bày đ&#t m&#ng sinh nh&#t hàng năm. Sinh nh&#t là trò vui c&#a đàn bà và con nít. Đàn bà c&#n có d&#p đ&# ch&#ng đi&#n. Con nít c&#n c&# h&#i đ&# nh&#n đ&# ch&#i. Th&#ng Ph&#c đã h&#n ba m&#&#i, x&#p x&# cùng v&#i tu&#i tôi mà còn gi&# ch&#ng, nghe th&#t ch&#&#ng tai.

Hà l&#i nói:

- Anh Ph&#c b&#o em là, n&#u em mà không đ&#n đ&#, thì anh &#y d&#p luôn party.

Tôi nghĩ b&#ng:

- Em ngu th&#y m&#! M&#i ai nó không nói th&#!

Nh&#ng tôi ch&# th&# dài. Bi&#t nàng mua áo m&#i đ&# đi&#n v&#i Ph&#c, b&#&#c chân tôi càng n&#ng ch&#u. Nh&#ng cũng còn may nàng nói cho tôi bi&#t nàng s&#m qu&#n áo đ&# ra m&#t v&#i Ph&#c, ch&# n&#u không thì tôi đã t&#n thêm trăm b&#c m&#t cách ng&#ng&#n. B&#i vì t&# lúc đ&#&#c Hà r&# đi shopping, tôi v&#n đ&#nh tâm là s&#hiên ngang rút credit card ra tr&# ti&#n cho nàng. Gi&# thì thôi. Đ&#nh r&#ng tôi ch&#ng ti&#c ti&#n, nh&#ng tôi r&#t s&# s&# có lúc lòng mang m&#c c&#m h&#i h&#n mình đã có th&#i đ&#i gái.

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&n Ng&c Ng&n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Shopping g&n đ&ng c&a. Hà m&i l&i tôi ra kh&i ti&m. Chui vào xe, Hà ra l&nh:

- B&y gi&, anh đ&a em đi u&n tóc.

Tôi ngoan ngoãn ch& nàng t&i ti&m Hair design do m&t ng&&i đàn bà Vi&t Nam làm ch&. Ti&m r&t đ&ng khách. Đàn ông, đàn bà tíu tít nói chuy&n nh& m&t cái ch& nh&. Mùi n&&c hoa, mùi shampoo, thu&c nhu&m... tr&n l&n v&i nhau, b&c lên ng&t ng&o nh& ch&t l&y mũi tôi. Bà ch& n&ng h&u m&i tôi ng&i, quát ng&&i làm pha cà phê cho tôi r&i gi&t Hà vào ch& c&t tóc. Tôi nghe nói có th&i bà là hoa khôi & Sài Gòn, th& mà nay, m&i có h&n m&&i năm, nhan s&c bà đã bi&n đ&i m&t cách th&m h&i, m&c đ&u bà luôn luôn trang đ& m r&t k& l&&ng. Tôi nhìn kh&p l&&t cái đ&u trong ti&m. Mái tóc th&i trang năm nay trông chán quá. C&t ng&n, khoe cái gáy ra. Phía tr&&c thì xù lên m&t chùm nh& cái đuôi ng&a. Tôi v&n là m&t th&ng b&o th&, ghét đàn bà tóc ng&n. Tôi t&&ng t&&ng n&m bên c&nh ng&&i đàn bà tóc ng&n thì cũng ch&ng khác gì ôm m&t th&ng đàn ông! Tôi bi&t mình vô lý. B&i vì th&i trang là cái ng&&i ta ph&i theo, ch&ng nên c&&ng l&i đ& tr& thành k& l&c h&u, nhà quê.

Bà ch& đ&a cho tôi cu&n báo Văn ngh& và nói:

- Ông ng&i ch&i nh&. Đ& tôi c&t tóc cho bà nhanh l&m !

Bà ch& bi&t ch&c tôi và Hà không ph&i v& ch&ng, nh&ng có l& bà c& ý hi&u l&m nh& v&y cho tôi vui. Hà quay l&i, nhìn tôi m&m c&&i, nh&ng không lên ti&ng cãi chính.

Tôi nh&p ng&m cà phê, cúi xu&ng m& báo ra đ&c. Nh&ng không đ&c n&i. Quanh tôi, nh&ng m&u chuy&n đ& lo&i &n ào vang lên. Ti&m u&n tóc nào cũng là m&t phòng thông tin – hay đúng h&n là m&t h&ng thông t&n – & đó ng&&i ta có th& bi&t t&t c& m&i chuy&n đ&ng đi&n ra trong thành ph&. Bà này b& ch&ng, ông kia l&y v& bé, anh n& b& th&t nghi&p v.v...Chuy&n nào cũng h&p đ&n c&. Tôi cúi đ&u xu&ng trang báo, c& ý làm ra v& mình không quan tâm đ&n th& gi&i đàn bà. Nh&ng th&t s& tai tôi ch&ng b& sót m&t chi ti&t nào c&.

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Bà ch&# v&# a g&# i đ&# u cho Hà xong, dịu dàng l&# i ng&# i trên gh&# và chuy&# n m&# c sang đ&# tài h&# t xoàn, khen h&# t c&# a bà này to, chê h&# t c&# a cô kia có s&# n. M&# i đó, bà l&# i lời sang t&# i chuy&# n s&# a s&# c đ&# p, ca ng&# i ông bác sĩ này căng da b&# ng khéo, lên án ông bác sĩ kia c&# t m&# t v&# ng v&# . Bà nói huyền thuy&#n không ng&# ng m&# t phút. Tôi bi&# t ch&# c nh&# ng đ&# tài c&# a bà đ&# u do khách hàng mang l&# i, b&# i vì bà có b&# c chân ra kh&# i ti&# m đâu. Nh&# ng l&# i k&# chuy&# n c&# a bà r&# t s&# ng đ&# ng và mình b&# ch, y nh&# chính bà là ng&# i trong cu&# c ho&# c ít là t&# n m&# t ch&# ng ki&# n.

Tôi đ&# ng đ&# y, ra hi&#n mua gói thu&# c lá. Lúc quay vào thì nghe bà ch&# đang nói chuy&# n kháng chi&# n. Ở Đông Nam Á hi&# n nay có bao nhiêu chi&# n khu, bà khai ra vanh vách, t&# ng chi ti&# t v&# quân s&# , quân trang, quân đ&# ng. Nói đ&# n m&# i t&# ch&# c, bà không quên kèm theo l&# i bình ph&# m v&# th&# c l&# c và tác phong c&# a t&# ng lãnh t&# . Nh&# ng cái khôn c&# a bà là không chê trách n&# ng ti&# ng, có l&# bà s&# đ&# ng ch&# m và m&# t khách. B&# t đ&# c dĩ l&# m bà ch&# nói n&# c đôi:

- Tôi bi&# t ông &# y có lòng đ&# i v&# i đ&# t n&# c l&# m, nh&# ng th&# i c&# ch&# a đ&# n.

Bà b&# t ng&# quay sang h&# i tôi:

- Ph&# i không ông?

Câu h&# i đ&# t ng&# t quá, khi&# n tôi lúng túng, đành g&# t đ&# u nói đ&# i:

- Tôi cũng nghĩ th&# .

Ng&# i nghe chuy&# n h&# n ba ti&# ng đ&# ng h&# , Hà m&# i u&# n tóc xong. Nàng đ&# n tr&# c m&# t tôi, quay bên này, nghiêng bên kia, đ&# n đ&# p h&# i:

- Đ&# c không anh?

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Nàng h&#i theo thói quen thôi, ch&# không h&# quan tâm t&# ý ki&# n c&# a tôi, vì đ&# ng nào nàng cũng ch&# n ki&# u tóc tr&# c khi vào đây. Tôi bi&# t th&# nên ch&# kh&# g&# t đ&# u. Hà b&# o:

- Anh Ph&# c thích ki&# u tóc này l&# m.

Tôi th&# y ngh&# n trong c&#. Nàng c&# t tóc theo ý c&# a Ph&# c thì còn h&# i tôi làm gì n&# a.

N&# a đêm v&# a v&# t&# i nhà đã nghe ti&# ng phone reo. Ph&# c m&# i tôi đ&# n đ&# ti&# c sinh nh&# t, m&# c đ&# u chúng tôi ch&# a g&# p nhau bao gi&#. Tôi nh&# t đ&# nh t&# ch&# i không đi. Nh&# ng ngay sau đó Hà đ&# n tho&# i n&# ng n&# c nói:

- Em b&# t anh Ph&# c m&# i anh đó. Đi v&# i em đ&# em còn h&# i ý ki&# n anh n&# a ch&# !

Hà c&# nài n&# mãi, đ&# t khoát không ch&# u buông phone cho đ&# n lúc tôi xiêu lòng nh&# n l&# i.

Ngày sinh nh&# t c&# a Ph&# c, tôi đ&# Ph&# c đem xe đ&# n đón Hà, còn mình lái xe theo sau. Qu&# th&# c đứng nh&# l&# i Hà mô t&#, Ph&# c r&# t đ&# p trai và thu hút đám đông. Nh&# ng anh chàng b&# n khách kh&# a, Hà luôn luôn &# bên tôi. M&# t gã thanh niên m&# i Hà nh&# y m&# t b&# n Boston. Hà t&# ch&# i. Lát sau nàng khiêu vũ v&# i tôi, gã kia u&# t &# c nói l&# n, ch&# c mu&# n đ&# tôi nghe luôn:

- Th&# em, &# Vi&# t Nam, nói xin l&# i, anh quay đi ch&# khác không thêm nhìn.

Ng&# &# i ng&# i bên c&# nh gã cũng gào lên ph&# h&# a:

- Tao c&# c l&# c ph&# n đ&# i tình tr&# ng t&# lên giá b&# t h&# p pháp c&# a con gái bên này. M&# i h&# i thi&# u m&# t chút đã làm cao.

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Nguyễn
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Rồi gã quay sang hỏi tôi:

- Đúng không, anh bạn?

Tôi cười:

- Lên giá thôi vì bạn đàn ông mình làm cho nó lên giá đấy chứ !

Cả hai nhìn tôi gật gù cười:

- Có lý.

Rồi cùng chìa tay bắt tôi:

- Rửa ông bạn mặt cái.

Mưu đồ tôi không làm tôi quên Hà. Mặt tôi vẫn dăm dăm theo dõi nàng đang gõ cửa vào vai Phác trong nhóc điếu xì lô, thì thòm to nhòm. Tôi thòm dài buồm bã. Nhìn Phác, căn nhà thêm thang cửa Phác và cách ăn mặc rớt trang trọng cửa Phác, tôi thấy mình bớt lố c và nên bắt cuốc chày đưa thì hèn, trộm c khi chuốc lấy thốt búi đống cay. Tôi nghĩ đến bà chủ tiệm uốn tóc, và từ trấn an rớt ng: mặt ngườ có thúi lấy lợng vớ nhan sắc nhò bà mồi vài năm qua, thúi gian đã xóa đi mồi dướ vớt, chò còn lúi nhò ng phai tàn đến tui nghi p. Hà có ló cũng thò mà thôi. Chò ng có gì quý giá đến đò tôi phúi khò s.

Từ trấn an mình xong, tôi búng tay đống dầy, lúi quúi lấy cho mình ly rượu như , búi c ra cửa vớ a uố ng vớ a ngó trúi đót.

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&n Ng&c Ng&n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

B&n nh&c d&t, Ph&c d&u Hà đ&n tr& l&i cho tôi. Tôi b&o hai ng& i:

- Anh có chút chuy&n ph&i đi g&p, Hà & l&i đây, lát n&a nh& anh Ph&c đ&a v&.

Nàng v& v&t d&y n&y. Còn Ph&c thì c&m đ&ng ra m&t, nghiêng mình b&t tay tôi r&t l&ch s&, đ&ng th&i t&n tôi ra t&n l& đ&ng, hai ba l&n đ&n tôi th&nh tho&ng ghé ch&i. Tôi lên xe phóng đi, lòng n&ng ch&u. Đ&c đ&ng tôi ghé coi d&m cu&n phim 3X cho đ& s&u đ&i.

N&a đ&m v& đ&n nhà, c&i xong đôi gi&y đã nghe đ&n tho&i r&o g&i, Hà k&:

- Anh Ph&c b&o em là, anh &y đi ch&i r&t nhi&u, giao thi&p r&t r&ng, nh&ng ch&a bao gi& g&p m&t ng& i con gái nào gây cho anh &y nhi&u xúc đ&ng nh& em!

Tôi mu&n gào lên trong đ&n tho&i:

- Em ngu th&y m&! G&p ai nó không nói th&! Chính anh đây là th&ng kh& nh&t n&c M&, mà cũng đã t&ng nói câu &y v&i hàng ch&c đ&a con gái r&i!

Nh&ng tôi ch& đành vu&t theo m&t cách vô th&ng vô ph&t:

- Th& à!

Hà ti&p t&c tán đ&ng Ph&c, t&o cho gã m&t hình t&ng cao v&i v&i. Th&m chí Hà còn b&o trông Ph&c gi&ng nh& tài t& Châu Nhu&n Phát trong b& phim “Máu nhu&m b&i Th&ng H&i”. Tôi k&p &ng nghe vào tai, u& o&i l&ng nghe, & h& cho qua chuy&n. Sau cùng, Hà h&i tôi:

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Nguyễn
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

- Anh thấy anh Phác thế nào?

Tôi hỏi:

- Em thấy thế nào?

Hà đáp không nói:

- Tuyệt vời!

- Em thấy sao anh thấy vậy.

Hà cười khúc khích:

- Thế thì em còn hỏi anh làm gì nữa.

Nháng thay, nháng ngày kể tiếp, Hà không nhắc gì tới Phác nữa mà chỉ thấy nói chuyện với tôi với Huy. Hỏi với tôi, Huy là anh chàng đẹp trai nhát. Nháng Huy hiền lành và thát thá quá, có lẽ Hà không thích loại người đó, vì nàng còn nhớ u mê ngáng. Tôi biết Huy rất luá trong trí Hà mà dù Huy đẹp sắc đẹp người thì đã cả Đánh, anh nàng. Đánh tán giám bán mãi không ăn thua gì, đâm ra bác. Nháng Đánh tiếc Hà thì ít mà giận Huy thì nhiều. Một lần Huy đến nhà than thở, Đánh mừng ngay:

- Mà ngu thấy mà! Con gái nó thích nháng tháng nói phát. Mà thát thá quá làm sao nó mê được.

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Nguyễn
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Huy trä mät ngäc nhän, chäa käp näi gäi thäi Đänh nhän mänh thäm:

- Con gái là loäi träi sinh ra đä bä đä đä. Mà phäi läu manh mät chút mäi đä cä.

Huy chäng chä :

- Täi nó là em mà, làm sao tao läu manh đä cä?

Đänh quát lên:

- Phäi nhä thä mäi đä cä.

Räi mät hôm, Đänh rä Hà và Huy đi chäi xa, täi mät thành phä rät nhä. Ở đä, Đänh chäy theo mäy cô gái giang hä, bä läi mình Hà väi Huy trong khách sän.

Nghe Hà kä đän đây, tôi giät mình häi:

- Räi đêm đó nó có làm gì em không?

Hà tròn mät nhìn tôi:

- Làm gì là làm gì?

Tôi giät mình vì không biät nàng ngây thä vä vät:

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Nguyễn
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

- Là tình, cảm chân cảm tay...

Hà cảm i:

- À, không! Tôi nghĩ gì cảm tay thì lúc nào cảm được c. Em có cảm đâu!

Tôi chán n nhìn nàng. Nàng vui vẻ nói tiếp:

- Suốt đêm em nằm trên giường, Huy ôm mình ngủ dể dể t. Thậm chí em nghe anh y th dài. Rồi em ngủ mất giấc bình yên cho tôi sáng.

Tôi bu c mi ng:

- Thậm chí đó, b là ph i!

Nói xong, tôi h i h n ngay. Dù sao tôi cũng th ng Huy nh t trong ba gã tình đ ch. Tôi nghĩ n u Hà không y tôi thì ch nên y Huy thôi. Dĩ nhiên tôi v n tin r ng y tôi là nh t.

Hà nói có vẻ suy nghĩ vẻ câu phát bi u v a r i c a tôi. Nàng nghiêm trang:

- Có lẽ anh nói đúng. Ng th t! Nên lo i kh i vòng chi n là v a!

Ch hi u sao, tôi i bênh Huy:

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

- Th&#&#ng th&#&#ng nh&#&#ng th&#&#ng k&#&#p lý t&#&#ng thì không bao giờ là ng&#&#i ch&#&#ng t&#&#t. Có nh&#&#ng lo&#&#i đàn ông tr&#&#i sinh ra ch&#&# đ&#&# làm b&#&# thôi, l&#&#y v&#&# là v&#&#t đi ngay. Huy không thu&#&#c lo&#&#i ng&#&#i đó.

- Nh&#&# v&#&#y là anh khuyên em nên l&#&#y Huy?

Tôi không tr&#&#i l&#&#i. Khuyến n&#&#ng l&#&#y ch&#&#ng thì tôi ch&#&# khuyên nên l&#&#y tôi mà thôi!

M&#&#t đêm m&#&#a nh&#&#, tôi b&#&#ng nh&#&# Hà kinh kh&#&#ng mà không mu&#&#n nói chuy&#&#n qua phone. Tôi khoác chi&#&#c áo m&#&#a cũ mềm, màu vàng nh&#&#t, l&#&#n l&#&#i sang tìm n&#&#ng, nh&#&#t quy&#&#t ph&#&#i nói cho n&#&#ng bi&#&#t r&#&#ng tôi đang yêu, r&#&#i mu&#&#n ra sao thì ra. Đã đ&#&#n lúc tôi không th&#&# đ&#&#ng k&#&# ch&#&# đ&#&# làm c&#&# v&#&#n ái tình mãi đ&#&#c, đ&#&# nghe n&#&#ng c&#&# t&#&# tê mãi v&#&# ba gã đàn ông kia mà trong lòng ôm m&#&#i s&#&#u th&#&#n th&#&#c nhi&#&#u khi m&#&#t ăn m&#&#t ng&#&#. Ngày x&#&#a mê đ&#&#c ti&#&#u thuy&#&#t, tôi yêu cái hình &#&#nh ng&#&#i con trai l&#&#m l&#&#i đi trong m&#&#a, h&#&#ng tr&#&#n cái l&#&#nh l&#&#o c&#&#a th&#&#i ti&#&#t và n&#&#i cô đ&#&#n c&#&#a m&#&#a r&#&#i. Đêm nay, tôi chính là m&#&#t nh&#&#n v&#&#t ti&#&#u thuy&#&#t, nh&#&#ng tôi ch&#&# th&#&#y hình &#&#nh c&#&#a tôi đáng yêu m&#&#t chút nào c&#&#. Tôi gõ c&#&#a, n&#&#ng ra đ&#&#n, vui m&#&#ng reo lên nh&#&# ng&#&#i cô ph&#&# đoàn t&#&# v&#&#i v&#&#i anh ch&#&#ng vi&#&#n chinh đã lâu m&#&#i tr&#&# v&#&#. Hà m&#&#c áo ng&#&# màu h&#&#ng nh&#&#t, th&#&#p thoáng m&#&# o d&#&#i ánh đèn h&#&#t ra t&#&# phía trong. Tôi theo n&#&#ng vào phòng, m&#&#t nghiêm và bu&#&#n, chu&#&#n b&#&# nh&#&#p đ&#&# ngay. Nh&#&#ng Hà ch&#&#ng đ&#&# tôi có thì gi&#&# bày t&#&#, n&#&#ng hân hoan b&#&#o:

- Em đang c&#&#n nói chuy&#&#n v&#&#i anh, may quá anh l&#&#i sang. Sao không phone cho em? T&#&#i nghi&#&#p! M&#&#a gió th&#&# này mà cũng ch&#&#u khó l&#&#n l&#&#i.

Tôi run run c&#&#m đ&#&#ng. N&#&#ng cũng bi&#&#t tôi l&#&#m l&#&#i đi d&#&#i m&#&#a vì n&#&#ng. Nh&#&#ng tôi ch&#&#a k&#&#p lên ti&#&#ng thì Hà đã v&#&#i l&#&#i ra t&#&# d&#&#i g&#&#i, m&#&#t b&#&#c th&#&# màu xanh. L&#&#i th&#&# c&#&#a th&#&#ng r&#&# ti&#&#n nào đây! Tôi nén ti&#&#ng th&#&# dài ch&#&# đ&#&#i. Hà k&#&#:

- Anh C&#&#ng vi&#&#t th&#&# cho em. T&#&#i nghi&#&#p anh &#&#y yêu em quá!

Tôi n&#&#n chí cú&#&# đ&#&#u. Hà bình th&#&#n ti&#&#p:

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c Ng&#n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

- Anh &y b&o: n&u em không đáp &i tình yêu c&a anh &y, thì anh &y s& b& h&c, đi Alaska b&t cua!

Tôi mu&n gào lên và v& cho nàng m&y cái li&n. Em ngu th&y m& ! Thách c& nhà nó cũng không dám b& thành ph& lên Alaska mò cua. Nó đang h&c hành và du hí k& nh& th& mà đòi lên B&c c&c làm quen v&i nh&u, s&, &c, h&n !

Nh&ng tôi bi&t nói gì bây gi& ! Đã b&o là tôi không có thói quen nói x&u tình đ&ch, vì nh& v&y mình s& tr& nên t&m th&ng quá. Tôi th&y bu&n c& i cho th&ng đàn ông do& d&m s& đi mò cua b&t &c. Tôi &i càng bu&n c& i h&n vì cô em gái c&a tôi c& xuýt xoa th&ng h&i mãi cái th&ng con trai b&o m&m kia. Mà t&i sao nó ph&i vi&t th& ? Th&i bu&i này g&p nhau nói th&ng, ho&c ti&n nh&t là dùng đ&n tho&i, bày đ&t th& t& làm gì. Tôi có th&ng b&n ăn nói v&p v&p, nh&ng r&t t& tin vào tài văn ch&ng c&a mình, m&t hôm g&i b&c th& tình dài thăm th&m cho con bé h&c năm cu&i b&c Trung h&c. Xui cho th&ng b&n tôi, con nh& không bi&t đ&c ti&ng Vi&t mà Anh vẫn thì th&ng b&n tôi không kham n&i. Tôi nghĩ đ&n lá th& c&a C&ng v&a g&i cho Hà và t& đ&ng mu&n đ&c xem g& vi&t gì trong đó. Tôi ch&a k&p ng& &i thì Hà thúc gi&c:

- Bây gi& em tr& &i ra sao đây anh? Anh &y h&n em m&t tu&n mà không th&y h&i âm thì an &y s& đi ngay!

Tôi đ&ng đ&nh:

- Đ& t& t& anh tính coi !

Hà g&t:

- Anh có yêu đâu mà bi&t đ& c& tâm tr&ng ng& i đang yêu. Anh C&ng đang nóng lòng mà anh b&o đ& t& t& sao đ& c& !

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguy&n Ng&c Ng&n
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

Tôi nhìn Hà một lúc, ng&p ng&ng toan nói cho nàng hiểu u n&i lòng tôi. Nhưng biết Hà đang tràn ng&p hình &nh của C&&ng trong tâm trí, tôi t&c m th&y không đúng lúc. Tôi đ&ng d&y, bâng khuâng đi ra cửa. C&n m&a v&n ch&a đ&t. Gió thổi vù vù t&ng c&n h&t b&i n&&c vào mặt tôi. Một lúc tôi quay vào, thấy Hà ng&i trên gi&&ng t&a l&ng vào vách, hai tay nâng lá th& xanh của C&&ng đ&c l&i. Mặt nàng nghiêm trang, đôi mắt xúc đ&ng. Nàng ng&ng lên nhìn tôi và l&i giọng giả tí p:

- Làm thế nào bây giờ hả anh?

Tôi ng&i xu&ng bên nàng và nói:

- Trong ba thế hệ em. Huy l&y làm ch&ng đ&&c. Ph&c làm kép r&t t&t. Còn C&&ng thì anh không có ý kiến.

Tôi thấy Hà buông r&i nh&ng t& th& trên gi&&ng, tr& mặt nhìn tôi một lúc lâu rồi đ&t ng&t h&i:

- Còn anh, anh thu&c lo&i đàn ông nào?

Tôi gật mình xúc đ&ng. Hai năm nay t& ngày quen Hà, có l& đây là l&n đ&u tiên nàng đ& ý đ&n tôi. C& h&i t&t nh&t đ& tôi nói th&t lòng mình. Nhưng thay vì nghiêm trang t& tình, tôi l&i n&a đùa n&a th&t b&o nàng:

- Anh thì khác hẳn. Anh là ng&&i tình tuy&t v&i mà cũng là ng&&i ch&ng lý t&&ng.

Tôi t&&ng nàng s& phá lên c&&i và s& v& tôi v& cái t&i đ&i ngôn. Nhưng không, nàng nhìn tôi nghiêm trọng, đôi mắt mở to khác th&&ng. Có l& bấy lâu nay nàng quá vô tình, quên hẳn mặt ng&&i th&t g&n gũi. Chao ôi ! Thế n t&&ng ngay tr&&c mặt, ngay trong t&m tay mà nàng không thấy. Nàng gật đ&u đ&u d&ng b&o tôi:

Trong Đó Có Tôi

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Nguyễn
Thứ Ba, 23 Tháng 6 Năm 2009 21:36

- Thế mà tôi träng cän nay em không đä ý.

Tôi väa kinh ngạc väa lâng lâng sung säng. Hà tiäp:

- Thôi, đä em giäi thiäu cho anh con bän thân cäa em. Nó väa bä thäng käp đá, còn đang bä vä
!

Tôi méo miäng cäi giä tä ra vä và chät näy ra ý đänh đi Alaska mò cua, thay cho Cäng.